

«Ενωμένοι και αγαπημένοι να υμνούμε και να δοξολογούμε τον Πανάγιο Πνεύμα»

Πολιτισμός / Βυζαντινή Μουσική

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ΄

Ὅτε καταβάς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὑψιστος· ὅτε τοῦ πυρός τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἐνότητα πάντας ἐκάλεσε, καί συμφώνως δοξάζομεν τό πανάγιον Πνεῦμα.

Σχόλιο

Το Κοντάκιο αναφέρεται σε δυο σπουδαία γεγονότα με αντίθετα αποτελέσματα το καθένα. Κάνει έμμεσα λόγο για τη σύγχυση των γλωσσών, που έφερε την διάσταση και την διάσπαση των ανθρώπων κατά το κτίσιμο του πύργου της Βαβέλ, και για την ενότητα των γλωσσών, που επιστρατεύθηκαν κατά την Πεντηκοστή για να γίνει κατανοητό το μήνυμα του Ευαγγελίου και να φέρει την ενότητα των ανθρώπων. Πέρα όμως από το συμβολικό νόημα των λόγων αυτών υπάρχει η ουσία, η αλήθεια, η οποία λέγει ότι η οίηση, η υπερηφάνεια η εγωιστική προβολή των ανθρώπων τους διαιρεί, τους διασπά, τους κάνει μεμονωμένα άτομα, ενώ η ταπείνωση, η αγάπη, η σύμπνοια φέρνει την ενότητα των ανθρώπων, πλησιάζει τον έναν με τον άλλον, κοινωνεί και επικοινωνεί ο καθένας με τους άλλους, γίνονται δηλαδή πρόσωπα σε αλληλοπαραχώρηση και όχι άτομα σε διάσταση. Αυτή όμως η ενότητα δεν είναι ανθρώπινη επιτυχία αλλά ενέργεια του Αγίου Πνεύματος, στο οποίο αξίζει κάθε δοξολογία.

Ὁ Οἶκος

Ταχεῖαν καί σταθεράν δίδου παραμυθίαν τοῖς δούλοις σου, Ἰησοῦ, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τά πνεύματα ἡμῶν, μή χωρίζου τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐν θλίψεσι, μή μακρύνου τῶν φρενῶν ἡμῶν ἐν περιστάσεσιν, ἀλλά ἀεὶ ἡμᾶς πρόφθασον. Ἐγγισον ἡμῖν, ἔγγισον ὁ πανταχοῦ, ὡς περ καί τοῖς Ἀποστόλοις σου πάντοτε συνῆς, οὕτω καί τοῖς σέ ποθοῦσιν ἔνωσον σαυτόν οἰκτίρμον, ἵνα συνημμένοι σοι ὑμνῶμεν, καί δοξολογῶμεν

τό πανάγιόν σου Πνεῦμα.

Σχόλιο

Ο χωρισμός του ανθρώπου από τον Θεό είναι πάντοτε πιθανός σε κάθε δυστυχία και θλίψη. Ο υμνωδός εκφράζει την αγωνία του και τη θερμή παράκληση στον Θεό, που είναι «πανταχού παρών», να πλησιάσει αυτούς που τον αγαπούν και τον ποθούν και να τους παρηγορήσει. Να γίνει γρήγορη και σταθερή παρηγοριά, αλλά αυτό θα επιτευχθεί μόνο με την ενότητα που ο Χριστός, όπως χάρισε στους Αποστόλους, θα χαρίσει και στους εκάστοτε μαθητές του, έτσι ώστε ενωμένοι και αγαπημένοι να υμνούμε και να δοξολογούμε τον Πανάγιο Πνεύμα, που είναι το πνεύμα της ενότητας και της αδελφосύνης.

%sdfghooiulkjnnbvc%

PERMANENTLY_REMOVED